

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในบทนี้จะเป็นการสรุปผลการวิจัย โดยกล่าวถึง วัตถุประสงค์ของการวิจัย วิธีดำเนินการวิจัย สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผล ข้อเสนอแนะ และข้อเสนอแนะ สำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการทำคามผิดทางวินัยของข้าราชการครู สังกัดกรมสามัญศึกษา ระหว่างปี พ.ศ. 2525-2526
2. เพื่อศึกษาสาเหตุการทำผิดวินัยขั้นร้ายแรงของข้าราชการครู สังกัดกรมสามัญศึกษา ระหว่างปี พ.ศ. 2525 - 2526

วิธีดำเนินการวิจัย

1. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือสำหรับการวิจัยครั้งนี้ จำนวน 3 ชุด ดังนี้คือ

ชุดที่ 1 แบบสำรวจเป็นเครื่องมือที่ผู้วิจัย สร้างขึ้นเพื่อใช้สำหรับการเก็บรวบรวมข้อมูล ที่ต้องการจะศึกษา คือข้อมูลเกี่ยวกับการทำความผิดทางวินัยของข้าราชการครู สังกัดกรมสามัญศึกษา ระหว่างปี พ.ศ. 2525 - 2526 โดยศึกษา เพศ อายุราชการ ระดับตำแหน่ง วุฒิทางการศึกษา ตำแหน่ง ลักษณะความผิดทางวินัย กรณีที่กระทำผิดวินัย ระดับโทษทางวินัย ของข้าราชการครูที่กระทำผิดวินัย ซึ่งได้รับการตัดสินเป็นที่สิ้นสุดแล้ว ลักษณะของแบบสำรวจ มีลักษณะ เป็นตารางเก็บรวบรวมข้อมูล โดยวิธีการแจกแจงความถี่

ชุดที่ 2 แบบวิเคราะห์ เป็นเครื่องมือที่ผู้วิจัย สร้างขึ้นเพื่อใช้สำหรับการวิเคราะห์ หาสาเหตุของการทำผิดวินัยขั้นร้ายแรง ของข้าราชการครูสังกัดกรม

สามัญศึกษา ระหว่างปี พ.ศ. 2525 - 2526 ซึ่งมีระดับโทษ 3 ระดับคือ ให้ออก
ปลอกออก และไล่ออก โดยสร้างเป็นตารางสำหรับวิเคราะห์

รูปที่ 3 แบบสัมภาษณ์ เป็นเครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อใช้สำหรับการ
สัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งมีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาการทำความผิดวินัยของข้าราชการครู
แบบสัมภาษณ์มีลักษณะเป็นแบบสัมภาษณ์โครงสร้าง (Structured Interview)

2. แหล่งข้อมูล ข้อมูลที่นำมาวิเคราะห์ห้วิจัย ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูล จากการ
ศึกษาเอกสาร (Documentary research) คือจำนวนการสอบสวน การทำความผิด
ทางวินัยของข้าราชการครู สังกัดกรมสามัญศึกษา ระหว่างปี พ.ศ. 2525 - 2526 ซึ่ง
เป็นเอกสารของทางราชการประเภทปกปิดและลับ โดยได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมสามัญ
ศึกษา และจากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิที่เกี่ยวข้องวินัย จำนวน 8 ท่าน จาก 4 หน่วยงาน
คือ สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครู(ก.ค.) สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ
กรมสามัญศึกษา และสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ
ในวงราชการ (ป.ป.ป)

3. วิธีการรวบรวมข้อมูล ใช้วิธีการรวบรวมข้อมูลจากเอกสารด้วยตนเองโดยใช้เครื่องมือ
แบบสำรวจ และแบบวิเคราะห์ นอกจากนี้ผู้วิจัยได้ขอสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 8 ท่าน
ด้วยตนเอง โดยใช้แบบสัมภาษณ์โครงสร้าง

4. การวิเคราะห์ข้อมูล ทำการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสำรวจและแบบ
วิเคราะห์ โดยใช้วิธีหาค่าความถี่ และค่าร้อยละ สำหรับข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ
จะใช้วิธีหาค่าความถี่ และสรุปความคิดเห็น โดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content
analysis)

สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับ การทำความผิดทางวินัยของข้าราชการครู
สังกัดกรมสามัญศึกษา ระหว่างปี พ.ศ. 2525 - 2526 สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ลักษณะความผิดทางวินัย พบว่า

ลักษณะความผิดทางวินัย ที่พบมากที่สุด 3 ลำดับแรก เรียงตามลำดับคือ

ลักษณะที่ 16 กระทำการอันใดซึ่งถือว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว

ลักษณะที่ 9 ไม่ถือปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการ

ลักษณะที่ 10 ไม่อุทิศเวลาของตนให้แก่ทางราชการ ละทิ้งหน้าที่ราชการ

ลักษณะความผิดทางวินัย ที่ไม่มีผู้กระทำผิดเลย ในช่วงระยะเวลาระหว่างปี พ.ศ. 2525 - 2526 คือ

ลักษณะที่ 1 ไม่สนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตยตามรัฐธรรมนูญ ภัยความบริสุทธิ์ใจ

ลักษณะที่ 4 ไม่สนใจและรับทราบเหตุการณ์เคลื่อนไหวอันอาจเป็นภัยอันตรายต่อประเทศชาติ

ลักษณะที่ 7 กระทำการข่มขู่บังคับบัญชาเหนือคน

ลักษณะที่ 12 ไม่สุภาพเรียบร้อย ไม่ส่งเคราะห์ประชาชน ที่มาติดคอราชการในหน้าที่ตน และคุณมีนเหยียดหยามราษฎร

ลักษณะที่ 14 เป็นกรรมการผู้จัดการ หรือดำรงตำแหน่งอื่นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท

ลักษณะที่ 15 เป็นกรรมการพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่ในพรรคการเมือง

2. ระเบียบโทษ พบว่า

จำนวนผู้กระทำผิดวินัย ระหว่างปี พ.ศ. 2525 - 2526 เป็นความผิดไม่ร้ายแรง จำนวน 250 คน คิดเป็นร้อยละ 83.33 และเป็นความผิดชั้นร้ายแรงจำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 16.67

เมื่อพิจารณาแล้ว ปรากฏว่าระเบียบโทษตัดเงินเดือนมีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 36.00 และรองลงมา ได้แก่ ระเบียบโทษภาคทัณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 29.33

ถ้าพิจารณาการกระทำผิดวินัยของข้าราชการครู เฉพาะความผิดไม่ร้ายแรง ปรากฏว่าผู้กระทำผิดวินัย จำนวน 250 คน ได้รับระเบียบโทษตัดเงินเดือนมากที่สุด จำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 43.20 ส่วนความผิดชั้นร้ายแรง ปรากฏว่ามีผู้กระทำผิดวินัย

จำนวน 50 คน ได้รับระดับโทษไล่ออก มากที่สุด จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 62.00

3. ผลการวิจัยเกี่ยวกับการกระทำผิดทางวินัย จำแนกตามตัวแปรอิสระ และ
ตัวแปรตามที่ศึกษา ใ้คั้งนี้

3.1 ความผิดทางวินัยจำแนกตามเพศ

ก. จำนวนผู้กระทำความผิดทางวินัย พบว่า เพศชาย มากกว่า
เพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 71.00 และร้อยละ 29.00 ตามลำดับ

ข. ลักษณะความผิดทางวินัย ที่เพศชาย กระทำผิดมากที่สุด 3 ลำดับแรก
เรียงตามลำดับใ้คั้งนี้

ลักษณะที่ 16 กระทำการอันใดซึ่งถือว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว

ลักษณะที่ 9 ไม่ถือปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของ

ทางราชการ

ลักษณะที่ 10 ไม่อุทิศเวลาของตนให้แก่ทางราชการ ละทิ้งหน้าที่

ราชการ

เพศหญิง กระทำผิดมากที่สุด 3 ลำดับแรก เรียงตามลำดับ ใ้คั้งนี้

ลักษณะที่ 10 ไม่อุทิศเวลาของตน ให้แก่ทางราชการ ละทิ้งหน้าที่

ราชการ

ลักษณะที่ 9 ไม่ถือปฏิบัติตามระเบียบ และแบบธรรมเนียมของ

ทางราชการ

ลักษณะที่ 16 กระทำการอันใดซึ่งถือว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว

สำหรับกรณีที่ทำผิดของลักษณะความผิดทางวินัย พบว่า ทั้งเพศชาย และ
เพศหญิง กระทำผิด 1 กรณีมีมากที่สุด รองลงมาใ้คั้งการกระทำผิด 2 กรณี คิดเป็นร้อยละ
53.30 และ 30.19 ตามลำดับ

ค. ระดับโทษ

1) ความผิดไม่ร้ายแรง พบว่า เพศชายได้รับระดับโทษขั้นตัดเงินเดือน
มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 37.09 รองลงมาใ้คั้งระดับโทษขั้นภาคทัณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 26.29
ส่วนเพศหญิง ได้รับระดับโทษขั้นภาคทัณฑ์ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 36.78 รองลงมาใ้คั้ง
ระดับโทษขั้นตัดเงินเดือน คิดเป็นร้อยละ 33.33

2) ความนิคชันร้ายแรง พบว่า เพศชายได้รับระดับโทษชั้นไล่ออกมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 9.86 รองลงมาได้แก่ ระดับโทษชั้นไล่ออก คิดเป็นร้อยละ 4.69 ส่วนเพศหญิง ได้รับระดับโทษชั้นไล่ออก มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 11.50 รองลงมาได้แก่ ไล่ออก คิดเป็นร้อยละ 3.45 (ระดับโทษชั้นไล่ออกเป็นความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง)

3.2 ความผิดทางวินัย จำแนกตามอายุราชการ

ก. จำนวนผู้กระทำความผิดทางวินัย พบว่า ผู้กระทำผิดที่มีอายุราชการระหว่าง 1-5 ปี กระทำผิดมากที่สุด รองลงมา ได้แก่ อายุราชการระหว่าง 6-10 ปี คิดเป็นร้อยละ 48.00 และร้อยละ 23.34 ตามลำดับ

ข. ลักษณะความผิดทางวินัย พบว่า ผู้กระทำผิดที่มีอายุราชการระหว่าง 1-5 ปี และ 6-10 ปี กระทำผิดมากที่สุด 3 ลำดับแรกเหมือนกัน เรื่องตามลำดับได้ดังนี้

ลักษณะที่ 16 กระทำการอันใดซึ่งถือว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว
ลักษณะที่ 10 ไม่อุทิศเวลาของตนให้แก่ทางราชการ ละทิ้ง

หน้าที่ราชการ

ลักษณะที่ 9 ไม่ถือปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียม

ของทางราชการ

อายุราชการระหว่าง 11-15 ปี กระทำผิดมากที่สุด 3 ลำดับแรก เรียงตามลำดับได้ดังนี้

ลักษณะที่ 9 ไม่ถือปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการ
ลักษณะที่ 10 ไม่อุทิศเวลาของตนให้แก่ทางราชการ ละทิ้งหน้าที่ราชการ
ลักษณะที่ 3 ไม่สนับสนุนนโยบายของรัฐบาล ไม่เอาใจใส่และไม่ระมัด

ระวังรักษาประโยชน์ของทางราชการ

อายุราชการ 16-20 ปี กระทำผิดมากที่สุด 3 ลำดับแรก เรียงตามลำดับได้ดังนี้

ลักษณะที่ 16 กระทำการอันใดหรือว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว

ลักษณะที่ 9 ไม่ถือปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการ

ลักษณะที่ 3 ไม่สนับสนุนนโยบายของรัฐบาล ไม่เอาใจใส่และไม่ระมัด

ระวังรักษาประโยชน์ของทางราชการ

ส่วนอายุราชการ 21-25 ปี และมากกว่า 25 ปี กระทำผิดมากที่สุดเหมือนกัน
3 ลำดับแรก เรียงตามลำดับต่อไปนี้

ลักษณะที่ 9 ไม่ถือปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการ

ลักษณะที่ 3 ไม่สนับสนุนนโยบายของรัฐบาล ไม่เอาใจใส่และไม่ระมัด

ระวังรักษาประโยชน์ของทางราชการ

ลักษณะที่ 2 ไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต และเที่ยงธรรม

สำหรับกรณีที่ทำผิด ของลักษณะความผิดทางวินัย พบว่า

อายุราชการระหว่าง 1-5 ปี และ 6-10 ปี กระทำผิด 1 กรณีมากที่สุด
รองลงมาได้แก่กระทำผิด 2 กรณีเหมือนกัน

อายุราชการระหว่าง 11-15 ปี กระทำผิด 3 กรณีมากที่สุด รองลงมา
ได้แก่กระทำผิด 1 กรณี

ส่วนอายุราชการระหว่าง 16-20 ปี, 21-25 ปี และมากกว่า 25 ปี กระทำผิด
2 กรณีมากที่สุด รองลงมาได้แก่กระทำผิด 1 กรณี เหมือนกัน

ค. ระดับโทษ

1) ความผิดไม่ร้ายแรง พบว่า ผู้กระทำความผิดที่มีอายุราชการระหว่าง
1-5 ปี, 16-20 ปี, และ 21-25 ปี ได้รับระดับโทษขั้น ตักเงินเดือนมากที่สุด สำหรับ
ผู้ที่ไม่กระทำความผิดที่มีอายุราชการระหว่าง 6-10 ปี ได้รับระดับโทษภาคทัณฑ์และตักเงินเดือน
มากที่สุดเท่ากันทั้งสองระดับโทษ ส่วนผู้ที่มีอายุราชการมากกว่า 25 ปี ได้รับระดับโทษ
ลดชั้นเงินเดือนมากที่สุด

2) ความผิดขั้นร้ายแรง พบว่า ผู้กระทำความผิดที่มีอายุราชการระหว่าง 1-5 ปี, 6-10 ปี, 11-15 ปี และ 21-25 ปี ใ้ได้รับระดับโทษชั้นไล่ออกมากที่สุด ยกเว้นผู้ที่มีอายุราชการระหว่าง 16-20 ปี ใ้ได้รับระดับโทษชั้นปลดออกมากที่สุด (ระดับโทษชั้นไล่ออกเป็นความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง)

3.3 ความผิดทางวินัยจำแนกตามระดับตำแหน่ง

ก. จำนวนผู้กระทำความผิดทางวินัยพบว่า ข้าราชการครู ระดับ 3-5 มีการกระทำผิดมากที่สุด รองลงมาคือ ระดับ 1-2 คิดเป็นร้อยละ 76.00 และร้อยละ 21.67 ตามลำดับ

ข. ลักษณะความผิดทางวินัย พบว่า ข้าราชการครูระดับ 1-2 กระทำผิดมากที่สุด เรียงลำดับได้ดังนี้

ลักษณะที่ 10 ไม่อุทิศเวลาของตนให้แก่ทางราชการ ละทิ้งหน้าที่ราชการ

ลักษณะที่ 16 กระทำการอันใดซึ่งถือว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว

ลักษณะที่ 9 ไม่ดีปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการ
ระดับ 3-5 กระทำผิดมากที่สุด เรียงตามลำดับดังนี้

ลักษณะที่ 16 กระทำการอันใดซึ่งถือว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว

ลักษณะที่ 9 ไม่ดีปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการ

ลักษณะที่ 10 ไม่อุทิศเวลาของตนให้แก่ทางราชการ ละทิ้งหน้าที่ราชการ
ระดับ 6-8 กระทำผิดมากที่สุด เรียงตามลำดับได้ดังนี้

ลักษณะที่ 9 ไม่ดีปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของ

ลักษณะที่ 3 ไม่สนับสนุนนโยบายของรัฐบาล ไม่เอาใจใส่และไม่ระมัดระวังรักษาประโยชน์ของทางราชการ

ลักษณะที่ 16 กระทำการอันใดซึ่งถือว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว

สำหรับกรณีที่ทำนุของลักษณะความผิดทางวินัย พบว่า ผู้กระทำผิด ทั้งระดับ 1-2 และระดับ 3-5 กระทำผิด 1 กรณีมากที่สุด รองลงมาได้แก่ กระทำผิด 2 กรณี ส่วนระดับ 6-8 กระทำผิด 2 กรณีมากที่สุด รองลงมาได้แก่ กระทำผิด 1 กรณี

ก. ระดับโทษ

1) ความผิดไม่ร้ายแรง พบว่า ข้าราชการครู ระดับ 1-2 ใ้รับ ระดับโทษขั้นภาคทัณฑ์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 30.77 รองลงมาได้แก่ระดับโทษขั้น ตักเงินเค็อน คิดเป็นร้อยละ 29.23

ข้าราชการครูระดับ 3-5 ใ้รับระดับโทษขั้น ตักเงินเค็อนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 38.16 รองลงมาได้แก่ระดับโทษขั้นภาคทัณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 28.95

ข้าราชการครูระดับ 6-8 ใ้รับระดับโทษขั้นลดชั้นเงินเค็อนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 42.86 รองลงมาได้แก่ระดับโทษขั้นภาคทัณฑ์และตักเงินเค็อน คิดเป็นร้อยละ 28.57 เท่ากัน

2) ความผิดชั้นร้ายแรง พบว่า ข้าราชการครูระดับ 1-2 ใ้รับระดับ โทษขั้นไล่ออก มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 16.92 รองลงมาได้แก่ระดับโทษขั้นให้ออก คิดเป็นร้อยละ 7.69

ข้าราชการครู ระดับ 3-5 ใ้รับระดับโทษขั้น ไล่ออก มากที่สุด คิดเป็น ร้อยละ 8.77 รองลงมาได้แก่ระดับโทษขั้นให้ออก คิดเป็นร้อยละ 3.51

3.4 ความผิดทางวินัย จำแนกตามวุฒิทางการศึกษา

ก. จำนวนผู้กระทำความผิดทางวินัย พบว่า ผู้มีวุฒิทางการศึกษา ต่ำกว่าปริญญาตรีมีการกระทำผิดมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 49.33 รองลงมาได้แก่ ผู้มีวุฒิทางการศึกษา ปริญญาตรีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 35.67 ส่วนผู้มีวุฒิตั้งแต่ใช้ ทางการศึกษา พบว่า วุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี มีการกระทำผิดมากกว่าวุฒิปริญญาตรีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 12.33 และ 2.67 ของจำนวนผู้กระทำผิดทั้งหมดตามลำดับ

ข. ลักษณะความผิดทางวินัย พบว่าผู้มีวุฒิทางการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี มีการกระทำผิดมากที่สุด 3 ลำดับแรก เรียงตามลำดับได้ดังนี้

ลักษณะที่ 16 กระทำการอันใดซึ่งถือว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว

ลักษณะที่ 10 ไม่อุทิศเวลาของตนให้แก่ทางราชการ ละทิ้ง

หน้าที่ราชการ

ลักษณะที่ 9 ไม่ถือปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการ

ส่วนผู้มีวุฒิทางการศึกษา ปริญญาตรีขึ้นไป และผู้มีวุฒิอื่นที่มีไซ้ทางการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี กระทำผิดมากที่สุด 3 ลำดับแรกเหมือนกัน เรียงตามลำดับได้ดังนี้

ลักษณะที่ 16 กระทำการอันใดซึ่งถือว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว

ลักษณะที่ 9 ไม่ถือปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของ

ทางราชการ

ลักษณะที่ 10 ไม่อุทิศเวลาของตนให้แก่ทางราชการ ละทิ้งหน้าที่ราชการ

ผู้มีวุฒิอื่นที่มีไซ้ทางการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีขึ้นไป กระทำผิดมากที่สุด 3 ลำดับแรกเรียงตามลำดับได้ดังนี้

ลักษณะที่ 10 ไม่อุทิศเวลาของตนให้แก่ทางราชการ ละทิ้งหน้าที่

ราชการ

ลักษณะที่ 9 ไม่ถือปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทาง

ราชการ

ลักษณะที่ 8 รายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา

สำหรับกรณีที่ทำผิดของลักษณะตามความผิดทางวินัย พบว่า ผู้มีวุฒิทางการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรีขึ้นไป และผู้มีวุฒิอื่นที่มีไซ้ทางการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี มีการกระทำผิด 1 กรณีมากที่สุด รองลงมาได้แก่ กระทำผิด 2 กรณี ส่วนผู้มีวุฒิอื่นที่มีไซ้ทางการศึกษา ปริญญาตรีขึ้นไป มีการกระทำผิด 2 กรณีมากที่สุด รองลงมาได้แก่ กระทำผิด 1 กรณี

ค. ระบุโทษ

1) ความผิดไม่ร้ายแรง พบว่า ผู้มีวุฒิทางการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี และปริญญาตรีขึ้นไป ได้รับระบุโทษ ตักเงินเดือนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 35.14 และ 41.12 ตามลำดับ รองลงมาได้แก่ ระบุโทษ ภาคทัณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 29.05 และ 32.71 ตามลำดับ

ผู้มีวุฒิอื่นที่มิใช่ทางการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี ได้รับระบุโทษ ขึ้นตักเงินเดือนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 29.73 รองลงมาได้แก่ ลดชั้นเงินเดือน คิดเป็นร้อยละ 21.62 และผู้มีวุฒิอื่นที่มิใช่ทางการศึกษา วุฒิปริญญาตรีขึ้นไป ได้รับ ระบุโทษขึ้นภาคทัณฑ์ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 37.50 รองลงมาได้แก่ ระบุโทษ ขึ้นตักเงินเดือนและลดชั้นเงินเดือน คิดเป็นร้อยละ 12.50 เท่ากัน

2) ความผิดชั้นร้ายแรง พบว่า ผู้มีวุฒิทางการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี และปริญญาตรีขึ้นไป ได้รับระบุโทษชั้นไล่ออกมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 12.16 และ 5.61 ตามลำดับ รองลงมาได้แก่ ระบุโทษชั้นไล่ออก คิดเป็นร้อยละ 3.38 และ 2.80 ตามลำดับ (ระบุโทษชั้นไล่ออกเป็นความผิดที่ปรากฏชัดเจน)

ส่วนผู้มีวุฒิอื่นที่มิใช่ทางการศึกษา ต่ำกว่าปริญญาตรี ได้รับระบุโทษชั้น ไล่ออกมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 13.51 รองลงมาได้แก่ ระบุโทษชั้นไล่ออก คิดเป็น ร้อยละ 10.81 ส่วนผู้มีวุฒิอื่นที่มิใช่ทางการศึกษา ปริญญาตรีขึ้นไป ได้รับโทษชั้น ไล่ออก คิดเป็นร้อยละ 37.50

3.5 ความผิดทางวินัย จำแนกตามตำแหน่ง

ก. จำนวนผู้กระทำความผิดทางวินัย พบว่า ตำแหน่งผู้สอนใน หน่วยงานทางการศึกษา กระทำความผิดมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 88.34 รองลงมา ได้แก่ตำแหน่ง ผู้บริหาร ในหน่วยงานทางการศึกษา และผู้มีหน้าที่ให้การศึกษ ไม่ สังกัดสถานศึกษา คิดเป็นร้อยละ 11.33 และ 0.33 ตามลำดับ

ข. ลักษณะความผิดทางวินัย ที่ตำแหน่งผู้สอนในหน่วยงานทางการศึกษา
 กระทำความผิดมากที่สุด 3 ลำดับแรก เรียงตามลำดับต่อไปนี้
 ลักษณะที่ 16 กระทำการอันใดซึ่งถือว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว
 ลักษณะที่ 10 ไม่อุทิศเวลาของตนให้แก่ทางราชการ ละทิ้งหน้าที่ราชการ
 ลักษณะที่ 9 ไม่ถือปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการ

ตำแหน่งผู้บริหารในหน่วยงานทางการศึกษา กระทำความผิดมากที่สุด 3 ลำดับแรก
 เรียงตามลำดับต่อไปนี้

ลักษณะที่ 9 ไม่ถือปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของ
 ทางราชการ

ลักษณะที่ 3 ไม่สนับสนุนนโยบายของรัฐบาลไม่เอาใจใส่และไม่
 ระมัดระวังรักษาประโยชน์ของทางราชการ

ลักษณะที่ 16 กระทำการอันใดซึ่งถือว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว
 ส่วนตำแหน่งผู้มีหน้าที่ให้การศึกษาไม่สังกัดสถานศึกษา กระทำความผิดรายเดียว
 สองลักษณะคือ

ลักษณะที่ 3 ไม่สนับสนุนนโยบายของรัฐบาล ไม่เอาใจใส่และไม่
 ระมัดระวังรักษาประโยชน์ของทางราชการ

ลักษณะที่ 9 ไม่ถือปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทาง
 ราชการ

สำหรับกรณีที่ทำผิดของลักษณะความผิดทางวินัย พบว่า ตำแหน่งผู้สอน
 ในหน่วยงานทางการศึกษา และตำแหน่งผู้บริหารในหน่วยงานทางการศึกษา กระทำผิด
 1 กรณีมากที่สุด รองลงมาได้แก่ กระทำผิด 2 กรณี ส่วนผู้มีหน้าที่ให้การศึกษาไม่
 สังกัดสถานศึกษา กระทำผิด 2 กรณี มีเพียงรายเดียว

ค. ระคับโทษ

1) ความผิดไม่ร้ายแรง พบว่า ตำแหน่งผู้สอนในหน่วยงานทางการศึกษา
 และตำแหน่งผู้บริหารในหน่วยงานทางการศึกษาได้รับระคับโทษขั้นตัดเงินเดือนมากที่สุด

คิดเป็นร้อยละ 35.09 และร้อยละ 44.12 ตามลำดับ รองลงมาได้แก่ระดับโทม
ชั้นภาคทัณฑ์ คิดเป็นร้อยละ 29.06 และ 32.35 ตามลำดับ ส่วนตำแหน่งผู้มีหน้าที่
ในการศึกษาไม่สังกัดสถานศึกษา มีเพียงรายเดียวและได้รับระดับโทมชั้นลดชั้นเงินเดือน

2) ความผิดชั้นร้ายแรง พบว่า ตำแหน่งผู้สอนในหน่วยงานทางการศึกษา
ได้รับระดับโทมชั้นไล่ออกมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 11.32 รองลงมาได้แก่ระดับโทมชั้น
ให้ออก คิดเป็นร้อยละ 4.91 ส่วนตำแหน่งผู้บริหารในหน่วยงานทางการศึกษา ได้รับ
ระดับโทมชั้นไล่ออก คิดเป็นร้อยละ 2.94 (ระดับโทมชั้นไล่ออก เป็นความผิดที่ปรากฏ
ชัดแจ้ง)

ผลการศึกษาวิจัย กรณีที่กระทำผิดวินัยของข้าราชการครู สังกัดกรมสามัญศึกษา
ระหว่างปี พ.ศ.2525-2526 มีดังต่อไปนี้

1. กรณีละทิ้งหน้าที่ราชการ ได้แก่ ขาดราชการ ละทิ้งชั่วโมงสอนหรือ
ห้องเรียนออกนอกบริเวณโรงเรียนโดยไม่ขออนุญาต ละทิ้งหน้าที่เวรยาม ทำงาน
สายเป็นประจำ ใช้เวลาราชการทำประโยชน์ส่วนตัว ละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกัน
คราวเดียวกัน เป็นเวลาเกินกว่า 15 วัน โดยไม่มีเหตุอันสมควร เป็นต้น

2. กรณีไม่ปฏิบัติตามระเบียบราชการ ได้แก่ การไม่ปฏิบัติตามระเบียบ
เกี่ยวกับการลาของข้าราชการในสถานศึกษา การลาออกจากราชการ การอยู่เวรยาม
การลาศึกษาต่อ การเงิน การลงเวลามาปฏิบัติราชการ การลงโทษ การรักษาความลับ
ของทางราชการ การควบคุมห้องสอบ การแต่งกาย การลงทะเลียนต่าง ๆ การจู้จู้
วิสกุและครุภัณฑ์ อำนาจการเก็บรักษาเงิน การมอบหมายงาน เป็นต้น

3. กรณีกระทำการอันได้ชื่อว่าประพฤติชั่ว ได้แก่ การแอบอ้างชื่อ
สถานศึกษา โทรเลขแจ้งข้อความอันเป็นเท็จ การนำสิ่งของทางราชการไปจำหน่าย
เป็นหนี้สินแล้วไม่ยอมใช้คืน เมาสู่รา เล่นการพนัน ทำร้ายร่างกาย ปลอมแปลงเอกสาร
นำของราชการไปใช้ประโยชน์ส่วนตัว ยุ้งงให้เด็กเรียนประท้วงก่อเหตุวุ่นวาย ละทิ้ง
ภรรยา ทำลายทรัพย์สินของทางราชการ เป็นต้น

4. กรณีเกี่ยวกับการปกครองบังคับบัญชา ได้แก่ การไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา ซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการ การทุลาการร้ายไม่สุภาพ การกล่าวจนทิ่มผู้บังคับบัญชา การทะเลาะวิวาท การรายงานเท็จ การไม่รักษาความสามัคคีระหว่างข้าราชการด้วยกัน เป็นต้น

5. กรณีทุจริตและบกพร่องในหน้าที่ราชการ ได้แก่ ปล่อยและละเลย ไม่ควบคุมดูแลการปฏิบัติงาน บกพร่องงานในหน้าที่ ลาบ่อยครั้ง จนทำให้งานเสียหาย ทุจริตการเงินและสร้างหลักฐานเท็จทางราชการ เป็นต้น

6. กรณีเกี่ยวกับเรื่องเพศ ได้แก่ การกระทำอนาจารการมีความสัมพันธ์ทางชู้สาว การหลอกลวง การข่มขืนกระทำชำเรา เป็นต้น

7. กรณีเกี่ยวกับเรื่องการเงิน ได้แก่ การเบิกค่าเช่าบ้านเท็จ การทำเงินซากบัญชี การยืมเงินขออุปกรณ์ แต่ไม่มีหลักฐานการใช้จ่าย การรับเงินแล้วไม่ยอมจ่ายให้กับผู้มีสิทธิรับ การเรียกเก็บเงินโดยไม่ถูกต้องตามระเบียบทางราชการ เป็นต้น

8. กรณีเกี่ยวกับคดีอาญา ได้แก่ การทำร้ายร่างกาย การฆ่าและร่วมฆ่า บุคคลโดยเจตนา การลักทรัพย์ เล่นการพนันจนถูกจับกุม เป็นต้น

ผลการวิจัยสรุปสาเหตุการทำผิดวินัยเฉพาะชั้นร้ายแรงของข้าราชการครู สังกัดกรมสามัญศึกษา ระหว่างปี พ.ศ. 2525-2526 มีดังต่อไปนี้

1. ความไม่เข้าใจระเบียบปฏิบัติต่าง ๆ ของทางราชการดีพอและไม่พยายามศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมในเรื่องนี้อย่างสม่ำเสมอ

2. ปัญหาทางเศรษฐกิจ เช่น เงินเดือนน้อย รายได้ไม่เพียงพอกับรายจ่าย ความฟุ้งเฟ้อใช้จ่ายเงินเกินฐานะ การมีหนี้สินจนทำให้ชีวิตในครอบครัวประสบปัญหาไปทั่ว

3. มีเจตนา จงใจที่จะกระทำผิด หรือทุจริต

4. ขาดคุณธรรมคือธรรมเป็นหลักปฏิบัติ การขาดสติ มีความโลภชอบหา และหวังผลประโยชน์ตอบแทนในทางมิชอบ

5. ความลุ่มหลง คอยบายมุข เช่น สุรา นารี เล่นการพนัน ทิศาเยศพิศ ชอบเที่ยวกลางคืน เป็นต้น

6. ปัญหาทางอารมณ์และสังคม เช่น มีอารมณ์อ่อนไหวง่าย ขาดความ ยั้งคิด มีอารมณ์ทางเพศสูง สภาพของสังคมยั่ว การไม่ได้รับความเป็นธรรม เป็นต้น

7. โอกาสเปิดช่องล่อใจ หน้าที่บางอย่าง เปิดโอกาสให้ผู้ปฏิบัติได้รับการ ปฏิบัติงาน

8. ผู้บังคับบัญชา เช่น ขาดการเอาใจใส่ในการปฏิบัติงาน ไม่ควบคุม ตรวจสอบผู้บังคับบัญชาความไว้วางใจผู้ปฏิบัติมากเกินไป ขาดความเป็นผู้นำ ไม่มี ความเป็นธรรม และขาดหลักมนุษยสัมพันธ์ เป็นต้น

อภิปรายผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยครั้งนี้ ทำให้ทราบข้อเท็จจริงซึ่งสมควรนำมาอภิปราย ดังต่อไปนี้

1. ลักษณะความผิดทางวินัยที่พบมาก

จากการศึกษาวิจัยพบข้าราชการครู สังกัดกรมสามัญศึกษา ที่กระทำ ความผิดทางวินัยในช่วงระหว่างปี พ.ศ. 2525 - 2526 ลักษณะความผิดทางวินัยที่ ปรากฏมีผู้กระทำผิดมากที่สุด 3 ลำดับแรก เรียงตามลำดับได้ดังนี้

1.1 กระทำการอันใดซึ่งถือว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว

1.2 ไม่ถือปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการ

1.3 ไม่อุทิศเวลาของตนให้แก่ทางราชการ ละทิ้งหน้าที่ราชการ

1.1 กระทำการอันใดซึ่งประพฤติชั่ว พบว่ามีข้าราชการครูกระทำผิดวินัยลักษณะนี้มาก

จากการศึกษาวิจัยของผู้วิจัยพบว่า กรณีที่กระทำผิดวินัยที่มีลักษณะประพฤติชั่วนั้น จะ เป็นความผิด เกี่ยวกับการประพฤติคนไม่เหมาะสม ทำให้เสียชื่อเสียงเป็นส่วนใหญ่ เช่น เป็นหนี้สินแล้วไม่ยอม ใช้คืน แอบอ้างชื่อบุคคลอื่นเพื่อหาประโยชน์ส่วนตัว เสพสุราจนไม่สามารถครองสติได้ ทำร้าย ร่างกายกระทำผิดอาญา สมคบกับพ่อค้าหรือยอมให้ผู้อื่นหาผลประโยชน์จากโรงเรียน กระทำ อนาคตหรือประพฤติคนไม่เหมาะสม มีความสัมพันธ์ชู้สาวกับนักเรียน ครู วิทยาลัยเดียวกัน

หรือกับบุคคลอื่น ที่มีสำนึกหรือภรรยาแล้ว ทุจริตทำงานในหน้าที่เป็นต้น การกระทำความผิดเหล่านี้ จะเข้าลักษณะความมาตรา 81 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 ซึ่ง การกระทำอันใดเชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วนั้นจะหมายถึง การประพฤติตนเป็นคนเสเพล เสพของ มีเงินเมจจนไม่สามารถควบคุมสติได้ หมกมุ่นในการพนันและชู้สาว กระทำการอื่นใดซึ่งอาจทำให้ เสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน รวมทั้งการกระทำความผิดทางอาญาด้วย

สาเหตุที่ข้าราชการครูกระทำผิดวินัยในเรื่องนี้มากอาจเนื่องจากความไม่ทราบและ เข้าใจในระเบียบปฏิบัติต่าง ๆ ของทางราชการดีพอ มีปัญหาทางเศรษฐกิจ คือ ฐานะยากจน เงินเดือนน้อย รายได้ไม่พอกับรายจ่าย มีหนี้สินมาก ได้รับความไม่เป็นธรรมจากผู้บังคับบัญชา มีความโลกชาคฤศรธรรมศีลธรรม และเกิดจากนิสัยสันดานชั่ว เป็นต้น

นอกจากนี้ ข้าราชการครู ยังจะต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบต่าง ๆ ถึง 3 ฉบับด้วยกันคือ พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2518 พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครู พ.ศ. 2523 และระเบียบคุรุสภา ว่าด้วยจรรยาบรรณฯ และวินัยการประพฤติของครู พ.ศ. 2526 จึงทำให้ข้าราชการครูองมีความระมัดระวังในการปฏิบัติตนอยู่เสมอ และมีโอกาสที่จะ กระทำผิดวินัยได้มากกว่าข้าราชการประเภทอื่น เนื่องจากมีกฎหมายระเบียบที่ของปฏิบัติหลาย ฉบับนั่นเอง จึงเป็นเรื่องที่ยุกยากและสร้างความลำบากใจให้กับผู้ปฏิบัติมากยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้อง กับ เคโซ สวานานนท์ (2527 : 5-10) กล่าวไว้ว่า การที่มีระเบียบปฏิบัติมาก หรือหยาบหยาบเกินไป จะทำให้ผู้ปฏิบัติฝ่าฝืนได้ง่าย

ด้วยเหตุนี้ทางราชการจึงควรที่จะได้มีการส่งเสริมให้ความรู้ในการปฏิบัติตนให้ถูกต้อง เกี่ยวกับวินัยแก่ข้าราชการครู ตลอดจนผู้บังคับบัญชาจะต้องคอยเอาใจใส่ดูแลการประพฤติและ ปฏิบัติตนของผู้ใต้บังคับบัญชาอยู่เสมอและจะต้องกระทำตนเป็นตัวอย่างแบบอย่างที่ดีด้วย

1.2 ไม่ถือปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการ

ความผิดในลักษณะนี้ หมายถึง การที่ข้าราชการครูไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ บัญชานี้ มักเกิดขึ้นกับข้าราชการครูที่มีอายุราชการน้อยหรือเพิ่งรับราชการ เป็นข้าราชการครู อาจจะไม่ทราบระเบียบปฏิบัติต่าง ๆ ดีพอ หรือมักจะคิดว่าเป็นเรื่องเล็กน้อยที่ไม่มีความสำคัญ จึงมักจะมีการกระทำผิดโดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์

ดังนั้นสถาบันฝึกหัดครู ทั้งในระดับวิทยาลัยครู และคณะศึกษาศาสตร์ คุรุศาสตร์ของทุก มหาวิทยาลัย ควรจะได้มีการให้ความรู้อบรม หรือให้การศึกษานในเรื่องกฎหมายระเบียบปฏิบัติ ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องและมีความสำคัญสำหรับผู้ที่จะเป็นครู อันเนื่องในการบรรจข้าราชการครูใหม่ของแต่ละสังกัด ในการปฐมนิเทศควรจะมีการอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับระเบียบปฏิบัติและแบบธรรมเนียม

ของทางราชการควย จะเป็นทางหนึ่งที่จะช่วยให้การกระทำวินัยเกี่ยวกับไม่ปฏิบัติตามระเบียบ
แบบแผนและธรรมเนียมของทางราชการของข้าราชการครูนอกลงโค

1.3 โมอิตส์เวลาของคนที่ให้แก่ทางราชการ ละหังหน้าทีราชการ

ลักษณะความผิดในเรื่องนี้ มักเกิดขึ้นเสมอกับผูเป็นครู หากเกิดขึ้นแล้ว มักจะ
ถูกลงโทษสถานหนักเพราะถือว่า เป็นความผิดวินัยร้ายแรง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการละหัง
หน้าทีราชการ โดยไม่มีเหตุลอันสมควร เป็นเหตุให้เสียหายแก่ทางราชการอย่างร้ายแรง
หรือการละหังหน้าทีราชการติดต่อกันในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินกว่าสิบห้าวัน โดยไม่
มีเหตุลอันสมควร หรือโดยมีพฤติกรมอันแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบ
ของทางราชการ หากมีการกระทำผิด จะถูกลงโทษ ให้ออก ปลดออก หรือไล่ออกเท่านั้น

สาเหตุที่ข้าราชการครู มักจะกระทำผิดมาก เนื่องจากสภาพใญ่ปัจจุบันข้าราชการ
ครูส่วนใหญ่ มีฐานะค่อนข้างยากจน เงินเดือนน้อย ทำให้มีรายได้ไม่เพียงพอกับการใช้จ่าย
ในครอบครัว จึงมีความจำเป็นที่จะต้องหารายได้พิเศษ ซึ่งอาจจะใช้เวลาราชการบางส่วน
ไปประกอบอาชีพพิเศษจนทำให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการ เช่น ละหังชั่วโมงสอน
นอกนอกบริเวณโรงเรียนโดยไม่ขออนุญาต หรือขาดราชการติดต่อกันเกิน 15 วัน โดย
ไม่มีเหตุลอันสมควร

ควยเหตุนี้ สมควรที่ทางราชการจะไ้หาทางช่วยเหลือข้าราชการครูให้มี
ฐานะความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น ให้เกิดขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานมากขึ้น โดยเพิ่มเงินเดือน
ให้พอเพียงกับสภาพปัจจุบัน หรือจัดสวัสดิการต่าง ๆ ให้มากขึ้นอย่างทั่วถึง เกี่ยวกับ
เรื่องนี้เป็นที่น่ายินดีว่า ขณะนี้คุุสภาได้ศึกษาเงินเดือนครู เปรียบเทียบกับข้าราชการ
อื่นในต่างประเทศสรุปว่า น่าจะตองปรับเงินเดือนครูให้สูงกว่าข้าราชการอื่นของไทยควย
เช่นเกี่ยวกับต่างประเทศที่สูงกว่า 20 % โดยให้เหตุผลว่าครูมีหนี้สินมาก ไม่สามารถหางาน
อื่นหาเงินเสริมได้ ตองเสียภาษีสังคควย (มติชน 26 เมษายน 2528 : 2527)

เมื่อความเป็นอยู่ของข้าราชการครูดีขึ้น ก็จะมีควมตั้งใจปฏิบัติหน้าทีราชการ
อย่างมีประสิทธิภาพ ความผิดเกี่ยวกับโมอิตส์เวลาให้แก่ทางราชการ ละหังหน้าที
ราชการก็จะไม่เกิดขึ้นอีก

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบ ลักษณะความผิดทางวินัยกับข้าราชการหน่วยงานอื่น
แล้ว พบว่า ลักษณะความผิดทางวินัย ทั้ง 3 ลักษณะดังกล่าวนี้ มิได้เกิดขึ้นเฉพาะข้าราชการครู

สังกัดกรมสามัญศึกษาในช่วงระหว่างปี พ.ศ. 2525 - 2526 เท่านั้น จากการเปิดเผยของกระทรวงสาธารณสุข (มติชน 26 เมษายน 2528 : 3) พบว่าในปีงบประมาณ 2527 มีข้าราชการของกระทรวงสาธารณสุข ถูกลงโทษวินัย ลักษณะความผิดที่พบมากเรียงตามลำดับดังนี้คือ

- 1) ไม่ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่หรือประมาทเลินเล่อในการปฏิบัติหน้าที่
- 2) ไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ
- 3) ไม่อุทิศเวลาให้แก่ทางราชการ
- 4) ละทิ้งหน้าที่ราชการเกินกว่า 15 วัน
- 5) ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง

ลักษณะความผิดดังกล่าว ที่ข้าราชการของกระทรวงสาธารณสุข กระทำผิดจะสอดคล้องกับลักษณะความผิดที่ปรากฏของข้าราชการครูกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

นอกจากนี้ นายชวน หลีกภัย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ได้เปิดเผยว่าในปีงบประมาณ 2527 ข้าราชการครูส่วนใหญ่ กระทำผิดฐานไม่อุทิศเวลาให้ราชการ รองลงมาได้แก่การที่ครูประพฤติกินเป็นที่เสื่อมเสียแก่อาชีพ และฝ่าฝืนระเบียบราชการ ซึ่งลักษณะความผิดดังกล่าวนี้จะสอดคล้องกับผลการวิจัยครั้งนี้

ผลการวิจัยข้างต้นสอดคล้องกับผลการวิจัยของ พັນ ชนะดี (2521 : 71-76) ที่ได้ศึกษาความผิดวินัยของข้าราชการครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ระหว่างปี พ.ศ. 2515 - 2519 พบว่า ความผิดทางวินัยที่ข้าราชการครูกระทำผิดมากที่สุด คือ ไม่อุทิศเวลาของตนให้แก่ทางราชการ ละทิ้งหน้าที่ราชการ ความผิดรองลงมา คือ กระทำการอันได้ชื่อว่าประพฤติกู้ และไม่ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ

2. ระดับโทษ

จากผลการศึกษาวิจัยพบว่า ข้าราชการครูส่วนใหญ่ที่กระทำผิดวินัยได้รับระดับโทษ ภาคทัณฑ์ ตักเตือนเตือน และลดขั้นเงินเดือน ซึ่งเป็นระดับโทษความผิดขั้นไม่ร้ายแรง เป็นส่วนมาก คิดเป็นร้อยละ 83.33 ของจำนวนผู้กระทำผิดวินัยทั้งหมดในปี พ.ศ. 2525-2526 การที่ข้าราชการครูส่วนใหญ่ที่กระทำผิด แล้วได้รับโทษขั้น

ไม่ร้ายแรง นี้อาจเป็นเพราะข้าราชการครูจะต้องมีภาระวัง ประพฤติปฏิบัติตน ให้เป็นแบบอย่างที่ดีของสังคม และเป็นตัวอย่างของนักเรียนอยู่ตลอดเวลา นอกจากนี้ข้าราชการครู จะต้องยึดถือปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนอย่างเคร่งครัด โดยเฉพาะอย่างยิ่งครูจะต้องมีจรรยาบรรณของครู ตามระเบียบคุรุสภา ว่าด้วยจรรยาบรรณ และวินัยตามระเบียบประเพณีของครู พ.ศ. 2526

ส่วนข้าราชการครูที่ได้รับระดับโทษขั้นร้ายแรง ซึ่งได้แก่โทษขั้นให้ออกปลดออกหรือไล่ออก จะมีอยู่เป็นจำนวนน้อย คิดเป็นร้อยละ 16.67 เท่านั้น แต่เมื่อพิจารณาโทษที่ได้รับ ส่วนใหญ่จะถูกลงโทษไล่ออกมากที่สุด ที่เป็นเช่นนี้คงเป็นเพราะข้าราชการครูที่ถูกไล่ออกจะกระทำผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง คือละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินกว่าสิบห้าวัน และผู้บังคับบัญชาได้ดำเนินการสืบสวนแล้วเห็นว่าไม่มีเหตุผลอันสมควร หรือเห็นว่ามิพพฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจ ไม่ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ หรือกระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุก หรือโทษที่หนักกว่าจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุด ให้จำคุกหรือได้รับโทษที่หนักกว่าจำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิด ที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ ตามที่กำหนดไว้ในกฎ ก.พ.ฉบับที่ 7(2518) ดังนั้นเมื่อข้าราชการครูกระทำผิดในลักษณะดังกล่าว จะถูกลงโทษขั้นร้ายแรง โดยเฉพาะระดับโทษขั้นไล่ออก เป็นส่วนใหญ่

3. เพศ

จากการศึกษาวิจัย พบว่าข้าราชการครู เพศชายกระทำผิดมากกว่าเพศหญิง การกระทำผิดวินัยพบว่าลักษณะความผิดที่เพศชายกระทำผิดมากที่สุด คือ กระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว รองลงมาได้แก่ไม่ถือปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการ ไม่อุทิศเวลาของตนให้แก่ทางราชการ ละทิ้งหน้าที่ราชการ ส่วนเพศหญิงพบว่าลักษณะความผิดที่กระทำมากที่สุดคือ ไม่อุทิศเวลาของตนให้แก่ทางราชการ ละทิ้งหน้าที่ราชการ รองลงมาได้แก่ ไม่ถือปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการ ส่วนระดับโทษที่ได้รับ พบว่าเพศชาย ได้รับโทษขั้นตัดเงินเดือนมากที่สุด รองลงมาได้แก่ ภาคทัณฑ์ ลดขั้นเงินเดือน ส่วนเพศหญิง จะได้รับโทษขั้นภาคทัณฑ์มากที่สุด รองลงมาได้แก่ ตัดเงินเดือน ลดขั้นเงินเดือน การที่เพศชายกระทำผิดในลักษณะการอันได้ชื่อว่า

เป็นผู้ประพฤติชั่ว มากที่สุด อาจเป็นเพราะว่า เพศชาย เป็นเพศที่มีลักษณะชอบ การทอสรุ่ย อยากรู้อยากเห็นและมีความเชื่อมั่นในตนเองสูง มีจิตใจและอารมณ์ร้อน วู่วามไม่ค่อยมีความละเอียดเหมือนกับเพศหญิง ซึ่งอยู่ในกรอบประเพณีเป็นส่วนใหญ่ มีความนุ่มนวลกว่า ดังนั้นเพศชายจึงมีจำนวนกระทำผิดมากกว่าเพศหญิง

ด้วยเหตุนี้ ผู้บริหารของสถานศึกษาควรจัดให้มีการอบรม เพื่อให้ความรู้ ความเข้าใจต่อระเบียบวินัยที่ข้าราชการพึงปฏิบัติ ส่งเสริมค่านิยมที่ดีให้เกิดขึ้น อาจนำหลักในการทำงาน ซึ่งเป็นหลักราชการของรัชกาลที่ 6 ทรงพระราชนิพนธ์ขึ้น มาเป็นแนวทางส่งเสริมการปฏิบัติตนได้ หลักราชการดังกล่าวยังทันสมัยอยู่ในปัจจุบัน หลักราชการมี 10 ประการ ได้แก่ ความสามารถ ความเพียร ความมีไหวพริบ ความรู้เท่าถึงการงาน ความซื่อตรงต่อหน้าที่ ความซื่อตรงต่อคนทั่วไป ความรู้จักผ่อนผัน ความมีหลักฐาน และความจงรักภักดี (กระทรวงมหาดไทย (รวบรวม) 2512 : 6 - 21)

ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สนิสมุทฺธ ประทุมตา (2521 : 106 - 111) ได้ศึกษาความผิดทางวินัยของข้าราชการครูสังกัดองค์การบริหารส่วน จังหวัด ระหว่างปี พ.ศ. 2517-2519 พบว่า ข้าราชการครูเพศชายได้รับโทษมากกว่า ข้าราชการครูเพศหญิงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

4. อายุราชการ

จากการศึกษาวิจัย พบว่า ผู้กระทำผิดที่มีอายุราชการระหว่าง 1-5 กระทำผิด มากที่สุด รองลงมาได้แก่ อายุราชการระหว่าง 6-10 ปี, 11-15 ปี, 21-25 ปี, 16-20 ปี และมากกว่า 25 ปี ตามลำดับ ลักษณะความผิดวินัยที่พบมาก ปรากฏว่า อายุราชการระหว่าง 1-5 ปี และ 6-10 ปี กระทำผิดฐานกระทำผิดอันได้ชื่อว่า เป็นผู้ประพฤติชั่ว มากที่สุด รองลงมาได้แก่ ไม่อุทิศเวลาของตนให้แก่ทางราชการ ละทิ้งหน้าที่ราชการ ไม่ถือปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการ สำหรับระดับโทษที่ได้รับ พบว่า ความผิดไม่ร้ายแรง ผู้มีอายุราชการระหว่าง 1-5 ปี,

16-20 ปี และ 21-25 ปี ใ้รับโทษ ช้ันค้กเงินเค้อนมกท้สุด ส่วนควมณค้ชน รยแรง พว่ ุ้มีอยุรชกรรหระหว่ง 1-5 ปี, 6-10 ปี, 11-15 ปี และ 21-25 ปี ใ้รับโทษชนล้อกมกท้สุด ้เป็นเช้นน้จเป็นเพระ ุ้กระทำณค้ส่วนหญ่จะพว่ ้มีอยุรชกรรนอยและุ้กระทำณค้ส่วนนอยจะมีอยุรชกรรมก ยอมแสดงวระยะเวล และประสกรณ้ในกรปฏิบัติหน้ที่รชกรรเป็นส่วนส่วค้ญอยงหนึ่ง ุ้ท้งำนมกนอย ้ยอมจะมควมรอบรู้ มควมรอบคอบ เช้ใจระเบ้ยนหลค้ปฏิบัติท้ง ๆ ใ้มกกว่ จ้ง มกท้อะไรไม่ค้อยณค้พลค้ ึ่งณค้กับุ้มีอยุรชกรรนอย ้ยังมีประสกรณ้ในกร ท้งำนไม่มก อจท้อะไรไม่รอบคอบ ชค้วจจรณญกท้ค้ ้มีค้กฎระเบ้ยน ก้ยอม จะมโอกาสทำณค้วณ้ใ้มก ผลกรวจจรณ้มควมเห็นสค้ค้ล้งกับงำนวจจรณ้ของพ้ชน ษนค้ (2521 : 71-76) พว่ ช้รชกรรค้ท้กระทำควมณค้ท้งวณ้และถูกลงโทษรยแรง ้มีอยุรชกรรนอย จ้งนงก้ย้งสูงชนค้ตรงช้ม ้มีอยุรชกรรสูงชนจ้งนงก้ย้งลค้ลง ค้งน้สมควรท้ผู้บริหารจะค้องท้งท้งง่ช้ปัญหค้เหล่น ้เช้นอจช้จ้งใหุ้้ใ้ช้ค้บ้ญชค้ ใ้ค้เช้ใจถ้จ้งระเบ้ยนปฏิบัติของท้งรชกรรอยู่เสมอเม้มีปัญหค้ควรช้วยน่นน้ก้ใ้ให้ ้ถูค้ท้งท้อไป อจช้วยให้กรกระทำณค้เช้นบงลงค้

5. ระค้บ้ท้งนง

จกกรท้กรวจจรณ้พว่ ช้รชกรรค้ ุ้ระค้บ้ 3-5 ้มีกรกระทำณค้ มกท้สุด รงงมค้ค้ ุ้ระค้บ้ 1-2 และระค้บ้ 6-8 ้มีจ้งนงนอยท้สุด ลค้ษณะควม ุ้ณค้วณ้ พว่ ช้รชกรรค้ ุ้ระค้บ้ 1-2 ุ้กระทำณค้มกท้สุดค้ค้ ้มอท้ค้เวลชของค้น ใ้ท้งท้งรชกรร ุ้ท้งท้งน้ที่รชกรร รงงมค้ค้ค้ก้กรกระทำกรอ้นค้ค้ช้ว่เป็นุ้ ุ้ประพค้ช้ว ้มถ้ค้ปฏิบัติค้มระเบ้ยนและบ้ช้ชรรมเน้ยมของท้งรชกรร ส่วนระค้บ้โทษ ุ้ควมณค้ไม่รยแรง ช้รชกรรค้ ุ้ระค้บ้ 1-2 ใ้รับโทษ ช้นภค้ท้ค้มกท้สุด ส่วน ุ้ระค้บ้ 3-5 ใ้รับโทษชนค้ค้เงินเค้อนมกท้สุด ุ้ควมณค้รยแรง พว่ช้รชกรรค้ ุ้ระค้บ้ 1-2 ใ้รับโทษชนล้อกมกท้สุด ส่วนุ้ระค้บ้ 3-5 ใ้รับโทษชนล้อกมกท้สุด ้เช้นก้ ้ที่เป็นเช้นน้ค้งเป็นเพระว่ ุ้ช้รับรชกรรในุ้ระค้บ้ 1-2 และ ุ้ระค้บ้ 3-5

มักจะเป็นผู้ที่ยังอยู่ในวัยหนุ่มสาวอายุน้อยเป็นส่วนใหญ่ และเพิ่งเป็นระดับตำแหน่ง
เริ่มแรกของการเข้ารับราชการ ประสบการณ์ต่าง ๆ มีน้อย โอกาสที่จะกระทำผิด
จึงมีมากกว่า ผู้ที่ทำงานมานาน ระเบียบปฏิบัติต่าง ๆ อาจจะไม่เข้าใจคืบคั้น โดยเฉพาะ
ระเบียบเกี่ยวกับการลาของข้าราชการในสถานศึกษา จึงมักพบว่า ข้าราชการ
ระดับ 1-2 การทำผิดวินัยมากคือ การละทิ้งหน้าที่ราชการ ย่อมแสดงให้เห็นว่า
ขาดความรับผิดชอบต่อนหน้าที่การงานของตน ซึ่งอาจมีสาเหตุมาจากปัญหาส่วนตัว
คือมีปัญหาทางการเงิน หรือมีปัญหาเกี่ยวกับหน้าที่การงาน คือความไม่ระเบียบ
ต่าง ๆ หรือความไม่ชอบในอาชีพครุฑที่ปฏิบัติอยู่ก็เป็นได้ สิ่งเหล่านี้ก่อให้เกิดผลเสีย
ต่อการปฏิบัติงานราชการ

ดังนั้นทางราชการจึงควรจะต้องจัดให้มีการอบรมในเรื่องวินัยแก่ข้าราชการ
ครบรูปใหม่และอบรมครูประจำการด้วย เพื่อเป็นเครื่องกระตุ้นเตือนให้สังวรณ
การทำผิดวินัยให้น้อยลง

6. วุฒิทางการศึกษา

จากการศึกษาวิจัยพบว่า ผู้มีวุฒิทางการศึกษา จะกระทำผิดมากกว่าผู้มี
วุฒิอื่นที่มีใช้ทางการศึกษา แต่เมื่อพิจารณาเฉพาะวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี และวุฒิปริญญาตรี
ขึ้นไปของผู้มีวุฒิทางการศึกษาและผู้มีวุฒิอื่นที่มีใช้ทางการศึกษาแล้วพบว่า วุฒิต่ำกว่า
ปริญญาตรี จะกระทำผิดมากกว่าวุฒิปริญญาตรีขึ้นไป ลักษณะความผิดวินัย พบว่า
ผู้มีวุฒิทางการศึกษากว่าปริญญาตรีมีการกระทำผิดมากที่สุดคือ กระทำการอันได้
ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว รองลงมาคือ ไม่อุทิศเวลาของตนให้แก่ทางราชการ ละทิ้ง
หน้าที่ราชการ ไม่ดีปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการ

ส่วนระดับโทษที่ได้รับพบว่า ความผิดไม่ร้ายแรง โดยส่วนรวมจะได้รับโทษ
ขั้นตัดเงินเดือนมากที่สุด

ส่วนความผิดขั้นร้ายแรง โดยส่วนรวมจะได้รับโทษขั้นไล่ออกมากที่สุด

จากผลการวิจัย จะเห็นได้ว่าข้าราชการครูที่กระทำผิดส่วนใหญ่ทั้งวุฒิทางการศึกษาหรือวุฒิอื่นที่มีใบทางการศึกษา จะเป็นผู้มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี คงเนื่องมาจากเป็นผู้มีประสบการณ์ทางการศึกษาน้อย ความมีเหตุผล ความรอบคอบ และหลักการในการปฏิบัติงาน ย่อมน้อยกว่า ผู้มีวุฒิปริญญาตรี ซึ่งจะมีหลักการและเหตุผลรวมทั้งประสบการณ์ด้านการศึกษาและการปฏิบัติงานที่คิดว่า เมื่อมีการกระทำผิดพลาด ซึ่งอาจจะโดยตั้งใจหรือไม่ตั้งใจก็ตาม ก็มักจะหาช่องทางที่จะทำให้ความผิดนั้นเบาบางลงหรือไม่สามารถลงโทษได้ ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของ อุตัย หิรัญโค (2515 : 154) ให้ความเห็นว่า ข้าราชการที่มีวุฒิสุงกระทำผิดได้รับโทษสถานเบา กว่าครที่มีวุฒิต่ำ เพราะมีประสบการณ์ในด้านการศึกษามาก มีแนวความคิดที่ประกอบค้วยหลักการและเหตุผลดี ย่อมรวีวชักลบเกลื่อนหลักฐานทำให้รูปคดีมีหลักฐานอ่อนไม่พอฟ้อง หรือทำให้เรื่องร้ายแรงเป็นเรื่องเบาได้

ข้อเสนอแนะที่ควรพิจารณาคือ สถานศึกษาที่มีหน้าที่ผลิตครูควรจัดให้มีการสอนวิชาที่เกี่ยวข้องกับระเบียบปฏิบัติต่าง ๆ ให้มีความรู้ความเข้าใจโดยเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับเรื่องระเบียบวินัย ซึ่งจะเป็นทางหนึ่งที่จะช่วยให้การกระทำผิดวินัยน้อยลงได้

7. ตำแหน่ง

ผลการวิจัยพบว่า ตำแหน่งผู้สอนในหน่วยงานทางการศึกษากระทำผิดมากที่สุด รองลงมาได้แก่ตำแหน่งผู้บริหารในหน่วยงานทางการศึกษา และผู้มีหน้าที่ในการศึกษาไม่สังกัดสถานศึกษาตามลำดับ ลักษณะความผิดทางวินัย พบว่า ผู้สอนในหน่วยงานทางการศึกษา กระทำผิดฐานกระทำการอันใดเชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วมากที่สุด รองลงมาได้แก่ ไม่อุทิศเวลาของตนให้แก่ทางราชการละทิ้งหน้าที่ราชการ ไม่ถือปฏิบัติความระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการ ส่วนตำแหน่งผู้บริหารในหน่วยงานทางการศึกษา จะกระทำผิด ไม่ถือปฏิบัติความระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการมากที่สุด

ระดับโทษที่ได้รับ พบว่า ความผิดไม่ร้ายแรง ตำแหน่งผู้สอนในหน่วยงานทางการศึกษา และตำแหน่งผู้บริหารในหน่วยงานทางการศึกษา ได้รับโทษชั้นทัณฑ์เงินเดือนมากที่สุด ส่วนความผิดชั้นร้ายแรง พบว่า ตำแหน่งผู้สอนและตำแหน่งผู้บริหารในหน่วยงานทางการศึกษาได้รับโทษชั้นไล่ออกมากที่สุด

จากผลการวิจัยตำแหน่งผู้สอน กระทำผิด มีจำนวนมากกว่าตำแหน่งผู้บริหารในหน่วยงานทางการศึกษา และตำแหน่งผู้มีหน้าที่ให้การศึกษามิสังกัดสถานศึกษา เนื่องจากข้าราชการครูที่มีตำแหน่งผู้สอนมีจำนวนมากกว่า เมื่อมีการกระทำผิดวินัยจึงมีจำนวนผู้กระทำผิดมากตามไปด้วย นอกจากนี้ ข้าราชการครูที่กระทำผิดวินัย ตำแหน่งผู้สอน จะมีฐานะเป็นผู้บังคับบัญชา เมื่อเปรียบเทียบความรู้ในกฎระเบียบปฏิบัติต่างๆ ประสบการณ์ในการทำงาน อายุราชการ จะน้อยกว่าผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารในหน่วยงานทางการศึกษา ซึ่งทำหน้าที่ผู้บังคับบัญชา ดังนั้นผู้บังคับบัญชาจึงต้องพยายามระมัดระวังการปฏิบัติงานมิให้เกิดการผิดพลาดขึ้นได้ เพื่อเกียรติยศศักดิ์ศรีและตำแหน่งของตนให้เจริญก้าวหน้า สำหรับผู้มีหน้าที่ให้การศึกษามิสังกัดสถานศึกษา มีผู้กระทำผิดน้อยมากซึ่งได้แก่ผู้ดำรงตำแหน่งศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา

เพื่อให้ผู้บังคับบัญชามีการกระทำผิดวินัยลดน้อยลง สมควรที่หัวหน้าสถานศึกษาควรจะจัดให้ความรู้เกี่ยวกับวินัยโดยจัดฝึกอบรมครูประจำการโดยเฉพาะผู้ที่รับราชการมานาน เพราะอาจมีการปฏิบัติที่ผิดระเบียบมานานจนเกิดความเคยชิน

8. สาเหตุของการทำผิดวินัย เฉพาะชั้นร้ายแรง ของข้าราชการครูสังกัดกรมสามัญศึกษา

จากการศึกษาวิจัยพบว่าสาเหตุที่ทำให้ข้าราชการครูกระทำผิดวินัยชั้นร้ายแรงมีดังต่อไปนี้ คือ ความไม่เข้าใจระเบียบปฏิบัติต่าง ๆ ของทางราชการ ปัญหาทางเศรษฐกิจ มีเจตนากระทำผิด ขาดคุณธรรม ศีลธรรม มีความลุ่มหลงคอบายมุข ปัญหาทางอารมณ์และสังคม โอกาสเบ็ดขงล่อใจ และผู้บังคับบัญชา

สาเหตุเหล่านี้ จำเป็นที่จะต้องรักษาทางแก้ไข เพื่อเป็นการป้องกันการกระทำผิดวินัย มิให้เกิดขึ้นอีก นอกจากป้องกันแล้วควรที่หน่วยงานที่มีส่วนเกี่ยวข้อง จะต้องหาทางส่งเสริมให้ข้าราชการมีวินัยอีกด้วย

สาเหตุของการทำผิดวินัยเหล่านี้ ผู้วิจัยได้เสนอแนวทางการแก้ไขดังต่อไปนี้

1. เกี่ยวกับกฎระเบียบ หรือข้อบังคับของทางราชการ

1.1 ผู้บังคับบัญชาควรให้ความสนใจต่อการปฏิบัติงานของผู้ใต้บังคับบัญชา ให้คำแนะนำช่วยเหลือ และช่วยแก้ไขปัญหา โดยเฉพาะเจ้าหน้าที่การเงิน

1.2 ควรที่จะให้มีการจัดทำเอกสารแจกโดยรวบรวมกฎระเบียบต่างๆ ที่ข้าราชการควร ทราบดีและต้องนำมาใช้ปฏิบัติเพื่อถือเป็นแนวปฏิบัติเดียวกัน การฝ่าฝืนระเบียบวินัย จะลดน้อยลง

1.3 สถานศึกษาควรจัดให้มีการประชุมอบรมแก่ข้าราชการครู อย่างน้อย เดือนละ 1 ครั้ง ให้ความรู้กฎระเบียบปฏิบัติต่าง ๆ

2. เกี่ยวกับทางเศรษฐกิจ

2.1 ทางราชการควรที่จะเพิ่มการจัดสวัสดิการให้เพียงพอ และเหมาะสมกับสภาพปัจจุบัน เช่น ค่ารักษาพยาบาล ค่าเช่าบ้าน จัดบ้านพักข้าราชการ การขายสินค้าราคาถูก เงินช่วยเหลือบุตร

2.2 เพิ่มเงินเดือนข้าราชการให้พอใช้จ่าย ไม่เดือดร้อน โดยเฉพาะข้าราชการชั้นผู้น้อย ควรได้รับการพิจารณาช่วยเหลืออย่างยิ่ง

2.3 รัฐต้องควบคุมราคาสินค้า ไม่ให้สูงขึ้นตามใจชอบ และขจัดสินค้าประเภทฟุ่มเฟือย

3. มีเจตนากระทำผิด ซากคุณธรรม ศีลธรรม

3.1 ใช้หลักธรรมในพระพุทธศาสนาเข้าช่วยเพื่อให้เกิดความสำนึก เกิดความละอาย ที่จะคิดทำผิดวินัย

3.2 เสริมสร้างคุณธรรมและศีลธรรมให้เกิดขึ้น โดยใช้หลักธรรม เป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจ ให้ประพฤติและปฏิบัติชอบ

4. อบายมุข

4.1 ควบคุมแหล่งอบายมุขให้มีจำนวนลดน้อยลง และไม่อนุญาตให้มีการเปิดตามใจชอบ

4.2 จัดให้มีการอบรมทางจริยธรรมแก่ข้าราชการเป็นประจำ

5. เกี่ยวกับอารมณ์และสังคม

5.1 ทางราชการควรสร้างค่านิยมที่ดีให้กับข้าราชการทั่วไป

โดยเฉพาะข้าราชการชั้นผู้น้อย

5.2 ส่งเสริมให้รู้จักประหยัด ไร้ออกที่ผลิตในประเทศ

5.3 เสริมสร้างคุณธรรม คือธรรม ที่พึงมีแก่ข้าราชการ เพื่อเป็นเครื่องเตือนสติอยู่เสมอ เกิดความระมัดระวังที่จะประพฤติชั่ว

5.4 จัดฝึกอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการเสริมสร้างวินัย

6. โอกาสเปิดช่องล่อใจ

6.1 ผู้บังคับบัญชาควรได้มีการสอดส่องดูแลผู้ใต้บังคับบัญชาในการปฏิบัติงาน และมีการตรวจสอบอยู่เสมอ

7. ผู้บังคับบัญชา

7.1 ให้ความเป็นธรรมแก่ผู้ใต้บังคับบัญชา

7.2 เมื่อเห็นผู้ใต้บังคับบัญชากระทำผิดควรรีบตักเตือน

7.3 มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อผู้ใต้บังคับบัญชา

7.4 พยายามทำตัวอย่างที่ดีแก่ผู้ใต้บังคับบัญชา

สรุปข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. สถานศึกษาที่มีหน้าที่ผลิตครู ควรจัดให้มีการสอนวิชาที่เกี่ยวกับกฎระเบียบต่าง ๆ ของทางราชการ โดยเฉพาะเรื่องวินัย ให้ความรู้ก่อนที่จะไปประกอบอาชีพครู เป็นการช่วยป้องกันการกระทำผิดวินัยได้ทางหนึ่ง

2. ฝ่ายนิติการ ควรจัดทำเอกสารเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับเรื่องวินัย การปฏิบัติตน และผลของการประพฤติผิดวินัย โดยยกกรณีที่เกิดขึ้นจริงเผยแพร่เป็นอุทธาหรณ์ให้ข้าราชการครูได้ตระหนักถึงโทษที่กระทำผิดวินัย

3. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับวินัย ควรจัดทำโครงการออกเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับวินัย แก่ข้าราชการครู ที่อยู่ตามส่วนภูมิภาคให้ทั่วถึงไต่ทราบและช่วยเหลือครูทางกฎหมาย
4. ควรจัดปฐมนิเทศแก่ข้าราชการครูบรรจุใหม่ และครูประจำการ ให้มีความรู้ความเข้าใจกฎระเบียบต่าง ๆ และวินัยที่ข้าราชการครูพึงปฏิบัติ
5. ทางราชการควรหาทางช่วยเหลือข้าราชการครูใหม่รายไ้สูงขึ้น เช่น เงินเดือน จัดสวัสดิการต่าง ๆ ให้เพียงพอต่อการดำรงชีวิต
6. หน่วยงานต่าง ๆ ควรได้มีการส่งเสริมค่านิยมให้เกิดขึ้นในวงข้าราชการครู ตลอดจนมีการส่งเสริมค่านจริยธรรม และให้มีการปฏิบัติจริงด้วย

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรจะได้มีการวิจัยเกี่ยวกับการทำความเข้าใจความผิดทางวินัยของข้าราชการครู
2. ควรจะศึกษาเปรียบเทียบการทำผิดวินัยของข้าราชการครูกับข้าราชการ

สังกัดก่อน

พลเรือน

ศูนย์วิทยพัทยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย